

Hlas Balbínův

nezávislý list Balbínovy poetické strany • září 2004 • číslo 13 • www.balbinka.cz

Bohuslav Balbín a jeho hlas

Není snad jen českou tradicí, že i v dobách přelomových, kdy padají charaktery a občanstvo je znásilňováno brutálním názorem historického vítěze, objevují se lidé stateční a rovní, kteří svého intelektu užívají v souladu se svědomím. Nemusí být nutně mučedníci vlastních idejí dokáží-li pokorně prosazovat svou věc, přesvědčení o správnosti svého konání. Vzpomejme jen příběhu Michelangelova v Sixtínské kapli, příběhu pravdivé malby prosazující se proti očekávané lži. Vzdělaný vlastenecký kněz Bohuslav Balbín stejně jako Michelangelo oplýval schopností vyřknouti svůj soud i do očí církevní a světské moci. Jezuita Balbín stejně jako Michelangelo ovlivnil historii směrem k naší současnosti ať se nám to líbí nebo nelíbí.

Jeho hlas, hlas osvíceného historika a básníka není zapomenut. Přes klasičtější libůstku české tradice, kterou je nevděčnost, bude i ve století XXI. nasloucháno hlasu tohoto moudrého muže, jehož jméno u současných polovzdělanců budí jen smích.

Ti, co se hlásí k Balbínově odkazu, hlásí se současně k odkazu svobodného myšlení, k odkazu svobodného humoru a pohledu na naše rábdobu mocné současníky, kteří přes svou prvoplánovou mociprnost nikdy nenaleznou ani zbla sebereflexe.

Hlas Balbínův, ať již v konzervativní tištěné podobě, či v moderní na internetu, stane se, doufejme, vyhledávaným zdrojem zábavy i poučení „všem přátelům svobodomyšlnosti“. Všem přátelům Balbínovy poetické strany i Mládeže BPS.

nezávislý stále více mlčící tisková mluvčí BPS,
Ioan Fried

Změna volebního systému

V poslední době se stále častěji (a ne neopodstatněně) diskutuje na téma systém voleb. Balbínova poetická strana, vědoma si skutečnosti, že naše republika na tomto vývojovém stupni demokracie, na kterém se právě nalézá, opravdu nutně potřebuje skoncovat s koaličními tahanicemi a obstrukcemi, nezůstává stranou tohoto tématu a i naši straníční věrozvěstové byli nuceni se zamyslet (to to bolelo).

Na základě jejich analýzy a následně syntézy, přichází naše strana se svým vlastním volebním návrhem.

Zásady, z kterých jsme vycházeli při návrhu volebního systému:

- umožnit vítězné straně naplňovat svůj vítězný volební program a svoji vizi rozvoje ČR bez nutnosti sestavovat nestabilní koalici
- umožnit i menším stranám aktivně se zúčastnit práce v parlamentu a čerpat informace, které mají k dispozici parlamentní strany.
- rozšířit počet opozičních stran a tím spektrum názorů v parlamentu.
- zabezpečit větší kontrolu parlamentu a dění v něm

Principy navrhovaného volebního systému:

- ČR jako jeden volební obvod
- hranice pro vstup do parlamentu je 1% (umožňuje menším stranám nabídnout voličům svůj názor bez toho, aby si oni mysleli, že tak svůj hlas zahazují)
- vítěz bere vše, tzn., že strana, která získala největší počet hlasů ve volbách dostává automaticky k dispozici 100 poslanceckých mandátů bez ohledu na počet procent, které tyto hlasy znamenají.
- zbylých 100 hlasů si mezi sebou rozdělí ostatní strany tak, že se prostým způsobem vydělí počet hlasů, které celkem získaly 100 mandátů a získá se tak počet hlasů potřebných pro 1 mandát. Vydělením počtu získaných hlasů tímto počtem hlasů potřebných pro 1 mandát (je nutno zaokrouhlovat) získáme počet mandátů pro jednotlivou stranu. V případě, že by vzhledem k výpočtu vyšlo více než 100 mandátů, nezískávají mandáty ty strany, které obdrželi ve volbách nejmenší počet hlasů.
- mandáty nezískává poslanec, ale politická strana, která pak nemůže o tento mandát přijít.

Jak by teď dopadly volby na následující straně

BALBÍNOVA
POETICKÁ
STRANA

Ať Čechy celé jsou
takřka velkým
hostincem a útulkem,
kde netoliko
na několik málo dní,
nybrž po celý život
výborně lze se chovati
v rozkoších
a bohatství.

Bohuslav Balbín (1621-1688)

Program hospůdky na září

8. st	20:00	JIMI ČERT (předprodej)
9. čt	20:00	DŮN AN DORAS - irská kapela
10. pá	20:00	LETOUNI SOUMRAKU - cirkus - blues
11. so	20:00	TĚLA - folk, rock
12. ne	20:00	RADŮZA (vyprodáno)
13. po	20:00	RADŮZA (vyprodáno)
14. út	20:00	RADŮZA (vyprodáno)
15. st	18:00	Autoreské čtení Gerard LOJ - čtení z klobouku
	20:00	Jaroslav HUTKA & Radim HLADÍK
16. čt	20:00	Martin KRAUS & KRAUSBERRY (předprodej)
17. pá	20:00	Mick WATHLING Experience - Jimi Hendrix
18. so		žadáno
19. ne	20:00	Jiří SCHMITZER (předprodej)
20. po	20:00	BRANN - bretaňská hudba
21. út	20:00	KVĚTY - křest desky Jablko jejího peří - alternativní hudba
22. st	20:00	CHADIMA & RICHTER - křest CD
23. čt	20:00	TA JANA Z Velké Ohrady - speciál s Vendelínem (předprodej)
24. pá	20:00	MRAKOPLAŠ (blues)
25. so	20:00	OSTAŠ BAROCK - krkonošský jazz rock
26. ne	20:00	Oskar PETR & Jirka VOPAVA
27. po	18:00	Autoreské čtení Gerard LOJ - čtení z klobouku
	20:00	PALEČEK & JANÍK
28. út	20:00	NEŘEŽ
29. st	20:00	Slávek JANOUŠEK & Vojta KUPČÍK
30. čt	20:00	KRYCHLE - písničky a srandičky

Balbínova poetická hospůdka • Balbínova 6 • Praha 2 • 723 889 143

Lhát neumím,
pravdu říci nedají.
Leč bude jinak.

Bohuslav Balbín 1668

Všichni to občas myslí upřímně.

Když se tak na to musím po vlastech českých denně dívat, napadá mne, že to to musí být určitě něco magického, když donutí politika myslet upřímně. Až mne z toho mocného ta běhá mráz po zádech. A jakou fantazii v člověku vyvolává. Kolik politiků se již k tu hlásilo a vždy demonstrovali, jak jej myslí upřímně.

Volební plakát do říšského sněmu z roku 1932 - Myslím (míním) to upřímně

Chvála bohu, že i náš premiér, jak se můžeme denně přesvědčovat také to to myslí upřímně.

Dává nám tak najevo, že on je jiný než ostatní neupřímní politici? Nebo nám chce naznačit, že oni to to ani nemají? To asi ne, neboť například o tu soudruhů z KSČ (mezi kterými si s oblibou vybírá své spolupracovníky) nepochybují. Ti to se svým tem mysleli a myslí zatraceně upřímně a už hodně lidí to jejich to setsakramentsky odsákalo.

Ale úchvatné to mají například i lidovci. To je takové to i to, jak se to zrovna namane, ale upřímně ho myslí vždycky. A Unie svobody by možná také nějaké to upřímně to našla, ale zase nemyslí, a tak to s tím jejich tem asi blbě dopadne.

Dokonce i Balbínova poetická strana po dlouhé vnitrostranícké diskusi v sídle své strany objevila na úsvitu dne své to a jasně jej definovala jako toto je to to, co dělá to to tem, a totiž že:

To je na hovno.

V Balbínce
od této sezóny
točíme

12° Pilsner Urquell za 24 Kč a
10° Staropramen za 19 Kč

Rádio
Svobodná
Balbínka

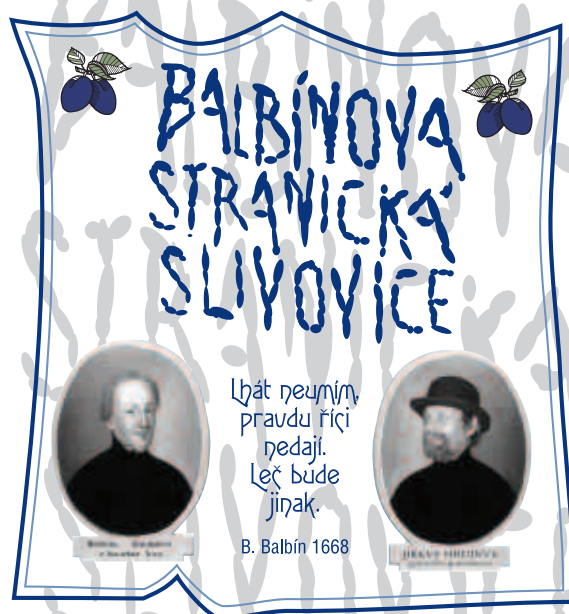
www.balbinka.cz

Změna volebního systému

Takto by dopadly volby, kdyby se volilo jako do EP v letošním roce:

Název strany	Platné hlasy celk.	mandátů v %	mandátů
ODS	700 942	30,04	100
KSČM	472 862	20,26	32
SNK a ED	257 278	11,02	17
KDU-ČSL	223 383	9,57	15
ČSSD	204 903	8,78	14
NEZÁVISLÍ	191 025	8,18	13
SZ	73 932	3,16	5
US	39 655	1,69	3
Pravý Blok	27 504	1,17	2
NEI	16 762	0,71	0
Republikáni	15 767	0,67	0
Balbínka	13 779	0,59	0

Kdo neochutnal, neuvěří!

Placená inzerce

národní umělec Ivan Skála

BÁSEŇ ZÍTŘKŮ

Nevydumáš si báseň tu nad stolem psacím. V zdvižených čel a pěstí opojném blankytu, v tisíci kovových strof se vrací.

Ne rytmy a rýmy - soutěží, úderkami a jednotnými družstvy pod strmým nebem této haly zní Gottwaldovými ústy.

Ještě tu v hale doznívá její kov a ozvěno stereo a již v činy tisíců se vlévá Gottwaldovské destero.

S tribuny soudruh Uchytíl s hrdostí člověka nového věku do rukou sjezdu skládá slib: Za dva a půl roku splním pětiletku!

A Vacková z Tepny:

Slyšte mne, já, soudruzi, k tomuto datu zvýším svou normu nejméně o čtyřadvacet automatů.

A do té bouře dlaní, srdcí, slov, úsměvně vchází soudruh Malenkov.

A délkou sálu zvedne se v ráz:

Ať žije Sovětský svaz!
K socialismu břehům hnáti loď!
Za život!
Za mír!
Za sen milovaný!
Toť generální linie strany!

Koncert pro Starý páky 29.5.2004

Foto: Josef Veith

Program hospůdky na říjen

1. pá 20:00 Radomil UHLÍŘ - absolutně šílený večírek
2. so 20:00 BULLEVJAN - bigbíték
3. ne 20:00 RADŮZA (předprodej 15.9. 12hod)
4. po 20:00 RADŮZA (předprodej 15.9. 12hod)
5. út 20:00 RADŮZA (předprodej 15.9. 12hod)
6. st 20:00 Jakub NOHA & BUBÁK
7. čt 20:00 Jiří SCHMITZER (předprodej)
8. pá 20:00 Karel VEPŘEK & Renda PAŘEZ - Lyrika v putyce
9. so 20:00 TĚLA (Liberec) - folk, rock
10. ne 20:00 BRANN - bretaňská hudba
11. po 20:00 Vašek KOUBEK (předprodej)
12. út 20:00 JIMI ČERT (předprodej)
13. st 20:00 Mirek PALEČEK & Michal JENÍK
14. čt 20:00 Ta JANA Z Velké Ohrady (předprodej)
15. pá 20:00 IRISH DEW - kelt music
16. so 20:00 Vlasta TŘEŠŇÁK (předprodej)
17. ne 20:00 TALIESYN - jazz, folk, fusion
18. po 20:00 Radek TOMÁŠEK
19. út 20:00 SHANNON - Irish music
20. st 20:00 Jaroslav HUTKA & Radim HLADÍK
21. čt 20:00 KALÁBŮF NEŽNÝ BEAT
22. pá 20:00 Pepa NOS
23. so 20:00 MRAKOPLAŠ - blues
24. ne 20:00 DŮN AN DORAS - irská kapela
25. po 20:00 Jiří DĚDEČEK
26. út 20:00 NEŘEŽ (předprodej)
27. st 20:00 Oskar PETR
28. čt 20:00 KRYCHLE - srandičky a písničky
29. pá 20:00 Večer slovenské literatury a písni
30. so 20:00 FATTY LUMPKIN - Inter rock band
31. ne 20:00 Mirek LINHART & Lukáš ZÍTA - kytarové duo

Balbínova poetická hospůdka • Balbínova 6 • Praha 2 • 723 889 143

Řev J. Hutky

Tak nějak dnes nevíme, co se životem. Prázdniny skončily a jsme zase zpátky v Praze. Je unavená a ospalá neděle. Před chvílí padaly kroupy, ale teď se na nebi tlusté mraky potrhaly a prosvitá jimi zapadající slunce. Okno se ještě třpytí neuschlými kapkami a na komíně na protější střeše si sedí holub. Mraky táhnou po nebi rychle k severu a řídno. Na jihu už je zase nebe čisté. Ve středu jdou děti do školy a mně začíná další zprávaná sezóna. Ani se mi už nechce počítat, kolikrát. Na protější komíně už jsou holubi doo. A jak je o našem okně křivé sklo, tak když se pohnu a dívoám se na ty holuby, vypadá to, že sedí pod vodou. Část prázdnin jsme byli na vodě a doakrát kolem nás skákali delfini. Na Gibraltaru mi chtěla opice ukrást igelitku. Nedal jsem se... Strašná neděle. Nakonec budu psát i oopicích.

Šel jsem tedy do vedlejší místnosti přemluvit děti, ať mi na chvíli půjčí televizi. Na zprávy. Byla to ale chyba. Celé prázdniny jsem sice zprávy neviděl, ale klidně jsem si mohl tyhle také odpustit. Jenom to člověka plete a činí závislým. Jako kouření. Vůbec dnes už nechápu, jak jsem do toho mohl být tak nevytrhnutelně čtyřicet let zapletený. Stačí si ovšem zapálit a budu to chápat zase velice dobře. Stačí si ty zprávy zase jen pustit.

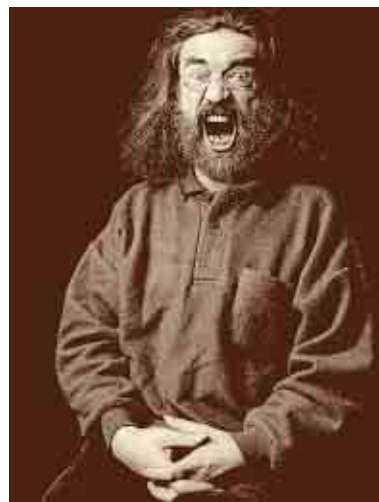
"Už mi nevolej," slyším z vedlejší místnosti Elišku. Odpoleadne "prozváněla" nějaká kluka a ti jí teď volají zpět.

"Já jsem ti volala?" ptala se uždy upřímně udiveně. "Tak to asi omylem. Ahoj," a položila, vlastně zamáčkla. Jeden kluk má ale

uýdrž a chce vědět, s kým mluví. Zase zvoní.

Mobil je malá osobní intimní krabička a mláďata ji umí ocenit. Včera, když jsem vezl holky z chalupy, tak si celou dobu vyměňovaly čísla kluků. Eliška takhle získala velmi hodnotný materiál. O jedno číslo se ale pohádaly, protože to jí Klárka nechtěla dát. Její kamarádka ji v tom podržela a Eliška zuřila. Ale zbylo jí nakonec dost čísel, která dnes prozváněla.

Elišce je osm a Klárce dvanáct. Sice mi šly včera všechny tři na nervy, jak v tom malém autě nadšeně řvaly, když si ty kluky popisovaly,

ale zároveň jsem těm klukům nějak záviděl. Když mně bylo dvanáct, tak byl rok 1959. Svět stál za houno a žádná holka mě neprozváněla. Všude byl rozvalen morbidní a tupý komunismus a budoucnost o té chvíli byla hodně beznadějná. Strach šel a lež byl celý obsah okolního života.

"A o které třídě ses poprvé zamiloval?" ptala se mě nedoano Eliška.

"To tehdy nešlo," odpověděl jsem nelogicky.

"Vy jste neměli ve třídě žádný holky?"

"Asi polovina byly holky, ale my se s nima nebačili." Eliška jenom zakroutila hlavou. Já pak o tom přemýšlel, jestli jsem to všechno už zapoměnl. Ale asi ne. Člověk byl bez pocitu jedinečnosti i odpovědnosti vlastněným státem a děti byly od toho, aby se jim poroučelo. Nešlo se zamilovávat, když nikdo nikomu nevěřil a děti žily ve stínu té nevěry. Tedy chodil jsem v "pionýrském domě" do ošelijakých kroužků, maloval jsem, sbíral jsem vše, co se sbírat dalo, ale holky? To přišlo až v Praze na střední škole a poněkud bolestivě. Možná proto, že až příliš pozdě.

Úplně jsem se otřásl, když jsem si na ta šedesátá léta vzpomněl. Ano, na obzoru byla jakási naděje. Objevil se Beatles. Ale žít naději znamená nežít přítomností. A v té neexistovalo nic samo o sobě. Vše patřilo státu, vše bylo na příděl úředníků. A po tom se teď tolika lidem stýská?

Za oknem už je tma, je půl jedenácté a po půlnoci se bude nad protější střechou válet úpl-

něk. Moc se na něj těším a mezitím si skočím dolů do Listu na jedno belgické kvasicové.

Mýlil jsem se. Luna lita nepravdělně, takže jsem se musel vyklonit z okna, abych ji uviděl. Ale když si představím tu osu mezi ní a Sluncem se Zemí uprostřed, tak by se měla ještě nad protější střechu dostat. Počkám si. Teď je teprve půl druhé. A co budu dělat do té doby? Usmívat se nad pomíjivostí.

Před třiceti lety, když na mě tohle přišlo, tak z toho vypadla písnička. Teď si zasednu, naladím se do úsměvu a snažím se radostně pochopit, co to je nebýt. Umřít. Stále totiž nechápu, že když už jsem, jak mohu zase nebýt. Ale všichni, co byli, už nejsou. A ze všeho, co není, budou zase lidé a zvířata. Eliška a Klárka také nebyly. Byli jsme s Kateřinou u toho, když se zde objevily z buňky, z ničeho. A to i já takhle? Musím se nad tím usmívat. Samozřejmě, že i já takhle. A pak nebudu! Jak to vlastně je?

Snažím se na to soustředit. Prostě tělo umře... no jo, ale já možná s ním! Jenže teď tu nesedím, abych se nad tím zlobil. Snažím se to prožít, jako to nejpřirozenější, k čemu zrají... a ty miliony mladých neprozvoňených kluků, co byli pomlá-ceni ve všech těch oáčkách? A nemoci a neštěstí? Smrť jen tak?

Dnes mi to s úsměvem nejde. Jsou tu pořád nějaké myšlenky. Tak jsem si otevřel poslední pivu a šel si rozestlat. Třetinu života prospím. To teda také není svoboda. Mám už na sobě i pyžamo. A odběhl jsem si také vyčistit zuby, abych měl svobodu alespoň kdykoliv usnout.

Pivo na jazyku od zubní pasty má příjemnou chuť. A příjemné bylo i vidět znovu Portugalsko. Neuořitelný pokrok. Byl jsem tam před dvaceti lety na čundu z Holandska. Byla to smutná a chudá země, zoufalý a tupý třetí svět. Lisabon byl plný toulavých psů a bezdomooců.

Letos jsme přes Lisabon letěli do Fára. My čtyři jsme doletěli, ale našich všech šest zaozadnel ne. Prý až zítra. Někte odbočili. My ale ještě v noci bez toho všeho jeli šedesát kilometrů do jachtového přístavu Lagos. V poledne jsme tam všechny věci měli. Takže to začalo dobře. Od nejzápadnějšího koutu Evropy jsme to brali podél portugalských skal, přes Španělsko až do Maroka. Moc příjemné to ale nebylo. Vše bylo o pohybu, malá plachetnice i stále opilý kapitán. Všechno se motalo a já si stále snažil představit, jak asi vypadaly ty obrovské námořní bitvy, když se lodi pohybovaly jen na vítr, na který není spoleh. Snažil jsem se s přiočtiovým úsměvem chápat prožívat drsnou pomíjivost. Mar-ně.

No a to úplňkové Luně to bude dnes ještě nejméně hodinu trvat, než se vykulí na protější střechu, tak už stav vesmíru i pomíjivosti nechám být a půjdu spát. Budu usínat s tím chápaovým úsměvem, který uždycky během spánku ztratím. Budím se otrávený a depresivní a celý den pak bojuji, abych se nad tou pomíjivostí přece jen usmíval.

30. srpna 2004
Jaroslav Hutka